

DE DIGITALE SPAARNEPOST

Nr 565 December 2023

Inleiding bij de Spaarnepost van december 2023

We hadden een drukbezochte Algemene Leden Vergadering op 15 november. Alle leden hadden daarvoor de Spaarnepost deze keer in de brievenbus ontvangen, met op de enveloppe twee exemplaren van 'onze eigen nieuwe postzegel'. Daarvan zijn er 520 gemaakt dus wees er zuinig op! Zoals beloofd kregen alle aanwezigen op de ALV ook een postfris exemplaar uitgereikt bij het invullen van de presentielijst.

Voorafgaand aan de ALV werden de aanwezige jubilarissen geëerd. En: we hebben dus een nieuwe voorzitter (Theo van Koolwijk) die het stokje overnam van Luc Turkenburg, die vanaf nu de rol van penningmeester speelt. Dank aan beide voor de werkzaamheden in de afgelopen periode! De secretaris (Ton Dietz) en ons bestuurslid verantwoordelijk voor de Spaarnepost en de rondzendingen (Dik de Geus) werden voor een volgende periode van drie jaar zonder tegenkandidaten herbenoemd. Ons bestuur blijft verder bestaan uit Ben Mannesse (verantwoordelijk voor de veilingen) en Leo Koelemij (verantwoordelijk voor de ledenadministratie en de website).

De ALV werd gevolgd door een rijke veiling waaraan ook bieders meededen die van te voren hun bod hadden opgegeven aan onze veilingverantwoordelijke. Het resultaat van de veiling was opnieuw heel goed: alles verkocht en voor een mooi bedrag. En wat belangrijker is: veel kopers gingen gelukkig naar huis en veel verkopers kunnen blij zijn dat hun materiaal goed terecht is gekomen. Er was ook wel veel moois: zo vaak worden de drijvende brandkastzegels van Nederland niet aangeboden en ook telegramzegels zijn altijd in trek. Ook een 'proefboekje Rotterdam' met certificaat is zeldzaam. Over de kop gingen veilingstukken met NIWIN plaatfouten, een plaatfout in de zegel van het Luchtvaartfonds, een recente Groot Brittannië collectie, vier kavels met Duitse gebieden en vooral ook een prachtverzameling Italië. Opvallend was deze keer het aanbod van Europese landen en de vraag die daarvoor bleek te bestaan! Onze veiling kan zich blijven meten met het beste dat Nederlandse postzegelverenigingen te bieden hebben.

Dat geldt ook voor onze website. Het gedeelte over de postgeschiedenis wordt steeds uitgebreider en steeds rijker. Zoals iedereen al per email te weten is gekomen staan er weer prachtige aanvullingen op onze website: een stuk over persoonlijke postzegels uit onze streek (en daar moeten er nog veel meer van zijn: een oproep om er scans of foto's van op te sturen!), weer een degelijk stuk onderzoek van Jacques van Zandvoort (en zijn grote hobbyvreugde, de automaatzegel, heeft in het Maandblad van november alle aandacht gekregen), de verzameling van Gerard van der Eem over het

drukkerijwezen en de verzameling (een heel klein deel ervan) van Hans Rieuwers: een postzegelverzameling als een kunstwerk. Hou www.ohvz.nl in de gaten want er komt nog veel meer aan! De eindejaarsperiode is een mooi moment om van al dat moois te gaan genieten en zelf ook eens te kijken wat er van de eigen verzameling zou kunnen worden vereeuwigd. Het is allemaal kostbaar erfgoed! En we leggen dat graag vast voor het nageslacht!

Nog even over de Vrede van Westfalen, waar we in de vorige Spaarnepost bij stilstonden. Van Jan v.d. Assem kregen we dit fraaie Zweedse poststuk uit 1998 waarbij stilgestaan werd bij het 350^e jubileumjaar. We zijn dus alweer 25 jaar verder!

En dan de verkiezingsuitslag. Van te voren constateerde ik al dat geen enkele politieke partij in haar verkiezingsprogramma expliciet iets had opgenomen over het bevorderen van het verzamelen van postzegels en poststukken of over het Weer Groot maken van onze nationale posteries. Toch waren er tussen de regels door wel wat lichtpuntjes. De Partij Voor Velrandbijzonderheden vindt dat er meer geld naar nuttige zaken zou moeten gaan, zoals het verzamelen van postzegels van Nederland. De Filatelisten Vereniging Diepteverzamelaars vindt daarentegen dat er meer aandacht voor postzegels uit de tsarentijd zou mogen zijn. Het Nieuwe Stadspost Centrum is, met enige twijfel, voor het verlagen van de posttarieven en de Stempel Partij wil meer aandacht voor het beter betalen van postbeambten, zodat die mooiere poststempels kunnen gaan zetten dan de laatste tijd gebruikelijk is geweest. De Partij Voor Duurzame Aantekenstrookjes wil daarvoor biologisch afbreekbare inkt gaan bevorderen. De Vereniging Voor Doubletten ijvert, raar genoeg, voor het verminderen van doubletten uit het buitenland, terwijl de Vereniging voor Ongestempelde Luchtpost Themaverzamelaars zo snel mogelijk Europese Unie postzegels wil laten verschijnen. De Drukkerijverzamelaars willen echter terug naar 1966, toen de postzegelhobby op haar hoogtepunt was, en het Christelijke Dienstpost Appèl wil veel meer aandacht voor de eofilatelie, maar daar zijn nog maar weinig verzamelaars mee bezig. Om over 50-plus maar te zwijgen. Die zijn op sterven na dood. Tenslotte: de Betere Brievenbussen Beweging is er al in geslaagd om een van haar grote

wensen te realiseren. Met steun van de Rabobank kwamen er onlangs postzegels van Nederlandse kaas op de markt.

Toen we als postzegelverzamelaars op 23 november wakker werden in een ander land sloeg de verwarring stevig toe. Veel van onze verzamelaars hebben me al benaderd met de vraag wat de straf dreigt te worden als ze door zouden gaan met het verzamelen van postzegels uit het buitenland. Bij de Schakel hebben we nu een extra afsluitbare kast, dus wie voor de zekerheid zijn of haar buitenlandverzameling tijdelijk weg wil werken kan daarvoor bij me aankloppen. Overigens: alleen voor leden! Privacy is verzekerd, maar maak het niet te breed bekend!

Ton Dietz

Het bestuur van OHvZ wenst al onze leden een mooi uiteinde van het jaar 2023, en veel gezondheid, levensvreugde en postzegelplezier toe.

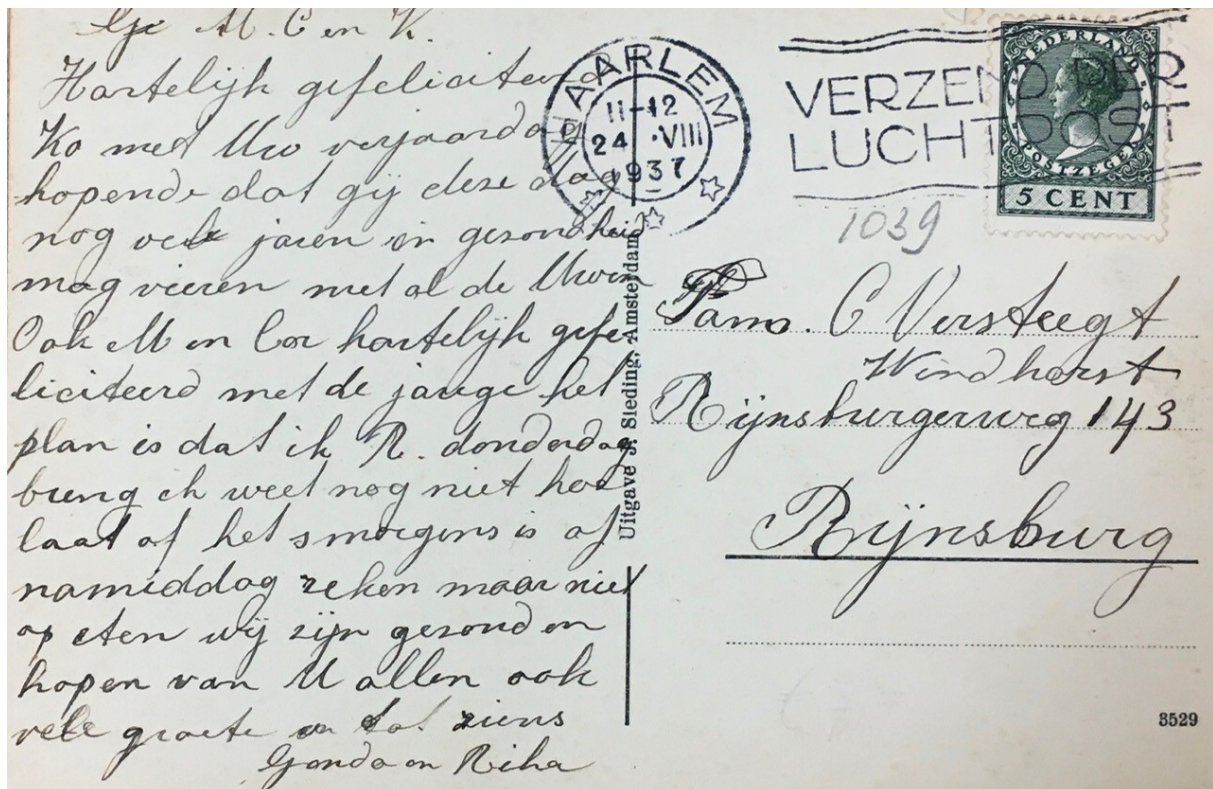
POSTSTUK VAN DE MAAND

Op onze website staat al een tijd een heel verhaal over de Bloemendaalse grootheid Adriaan Stoop, naar aanleiding van de vondst van een flink aantal poststukken die aan hem waren gericht. Bijgaand een ansichtkaart die Luc Turkenburg op de kop tikte van het Adriaan Stoopplein uit de beginjaren. De kaart is verstuurd op 24 augustus 1937 en ging van Haarlem naar Rijnsburg. Het vlagstempel 'Verzend per Luchtpost' is dan wat koddig. 5 guldencenten kostte het om deze verjaardag wens te sturen. Op de website <https://www.cbs.nl/nl-nl/visualisaties/prijzen-toen-en-nu> kunnen we zien dat die 5 guldencenten nu een waarde zouden vertegenwoordigen van 60 eurocenten. Maar PostNL speelt

het klaar om voor dezelfde handeling nu 1,01 euro te rekenen. Dat is dus aanzienlijk meer dan de 'gewone inflatie' in die ruim 85 jaar!

Overveen — Adriaan Stoopplein

DIGITALE FILATELIE

Er is een overzicht in voorbereiding van alle websites die het afgelopen jaar zijn behandeld in de rubriek 'Digitale Filatelie' van het Maandblad en in het speciale themanummer van oktober jl. Dat

overzicht komt binnenkort digitaal ter beschikking. Ook de behandelde websites van de november- en decemberafleveringen in het Maandblad zijn daar al verwerkt. Het is dus op dit moment niet zinnig om die websites hier nog eens te herhalen.

Robert Deuling: de Franse Cultuur op Postzegels

FONTEINEN

Een fontein (van Latijn *fons*, *fontis*, 'bron') is een natuurlijke of kunstmatige installatie die water spuit. Dit kan permanent zijn of variëren afhankelijk van de druk door de toevoer van de vloeistof. De fontein is de oorsprong van de kraan en van de wastafel. Een kleine wastafel (bijvoorbeeld in een toiletruimte) wordt nog altijd een *fonteintje* genoemd.

In de natuur komen fonteinen voor op plaatsen waar water met grote kracht door een nauwe opening wordt geperst. Als het water van onder de grond komt, is de fontein tevens een bron en spreekt men van een bronfontein (lat. *fontana aqua*).

Een geiser is een natuurlijke bronfontein met kokend water, dat in onderaardse processen wordt opgewarmd en door de steeds toenemende druk zich op gezette tijden een uitweg baant als stoom.

Een blaasgat of *blowhole* is een gat in de rotsen aan de kust zoals op het eiland Española, het zuidelijkste van de Galapagoseilanden, waar de golven het water bij vloed soms tot 20 meter hoog opspuiten. De blowhole nabij het strand van Tangalle op Sri Lanka zou zelfs 25 meter halen. Vlak voor de kust van het eiland Savai'i in Samoa vormen de Alofa'aga blowholes door gestold lava in de branding een reeks van verbonden fonteinen.

Een fontein van vuur en as is een vulkaan.

Fonteinen bieden verfrissing en verfraaiing en van oorsprong ook drinkwater. Vanwege de complexe techniek waren en zijn fonteinen een statussymbool van machthebbers, overheden en projectontwikkelaars.

Fonteinen kunnen worden aangelegd in stadsparken, in een vijver, in een betonnen bak of in een metalen schaal op een verhoging. Ook binnen in wolkenkrabbers, grote hotellobby's en winkelcentra zijn fonteinen te vinden.

Een fontein die op onverwachte momenten water spuit uit onvermoede hoeken en gaten, heet wel een *bedriegertje*, en kan op zomerse dagen een bron van vermaak zijn.

Besproken worden de fonteinen (fontaines) in Frankrijk, welke met een Franse postzegel zijn vereerd.

Voor het samenstellen van deze tekst en de afbeeldingen is gebruik gemaakt van Wikipedia. De postzegels zijn de Timbres de France uit de Catalogue van uitgever Yvert & Tellier.

De zegels met de letter 'L' zijn Timbres de Distributeurs en zijn niet afgebeeld.

Y4012 detail de la fontaine Watteau.

Fontaine d'Amboise à Clermont-Ferrand (Y L561)

De fontein staat nu op de Place Olympe-de-Gouges (voorheen Place de la Poterne), vlakbij het stadhuis, na meerdere keren verplaatst te zijn.

Jacques d'Amboise, bisschop van Clermont van 1505 tot 1516 liet het vanaf 1511 maken door de beeldhouwer Chapart.

De fontein werd voor het eerst geïnstalleerd op de Place Derrière-Clermont, voor het zuidelijke portaal van de kathedraal en voor het bisschoppelijk paleis (tegenwoordig Place de la Victoire). Het had zowel een utilitaire als decoratieve rol en de bewoners van de wijk konden er water uit putten. In 1808 werd het verplaatst naar het Delilleplein en in 1854 naar het centrum van het kruispunt van de Zavel en de Carnotlaan. Op dit punt was het een obstakel voor het moderne verkeer en in 1962 werd het overgebracht naar de huidige locatie Place Olympe-de-Gouges (voorheen Place de la Poterne).

De fontein is gemaakt van Volvic steen. Het is een overgangswerk, omdat de architectuur nog steeds gotisch is (luchtbogen) terwijl de beeldhouwde decoratie renaissance is. Het bestaat uit drie niveaus van boven elkaar geplaatste bekkens. Het water ontsnapt in dunne netten van vele beeldhouwde figuren (gezichten, monden van vissen) en stroomt van bassin naar bassin.

Fontaine d'Amphitrite à Nancy (Y3785)

en Fontaine de Neptune à Nancy (YL626)

De fontein van Amphitrite en van Neptunus zijn gesitueerd op het Place Stanislas, een plein dat behoort tot een klassiek stedelijk complex in Nancy. Het plein staat op de werelderfgoedlijst van UNESCO.

Twee fonteinen symmetrische voorstellingen van Neptunus en Amphitrite zijn gerangschikt in de hoeken die de onderste vlakken verbinden met de zijpaviljoens. Ze zijn in een rococostijl die breekt met de klassieke architectuur van het plein.

Ze worden bekroond door een ijzeren portiek van Jean Lamour, die het mogelijk maakte om de wallen en sloten te verbergen. Deze portieken vormen een hol profiel, "holle toren" genoemd, en hebben een hoofdgalerij geflankeerd door twee kleinere zijbeuken. De opening van de hangers is 15,30 m en hun hoogte is 10,40 m. Ze vormen een voorgrond voor boombedden.

In 1750, een project van twee fonteinen aangeboden door Guibal aan Stanislas, de laatste wordt beschouwd als te duur en daarom wordt besloten om ze te maken in lood in plaats van brons. De ovens voor het gieten van de beelden werden gebouwd, met een zekere ceremoniële op 29 november 1751 op een stuk grond in Guibal. De eerste steen van deze gebouwen werd door zijn kleinzoon afgestaan aan het Musée lorrain.

Poorten en fonteinen werden de eerste elementen van het plein geclassificeerd als een historisch monument op 12 juli 1886.

Aan de zijkant van de opera, aan de rechterkant als je naar de triomfboog kijkt, is de Amphitrietfontein versierd met een standbeeld waarvan de naaktheid de kapelaan van Stanislas schokte. De twee zijfonteinen werden in 1771 (of 1791?) verwijderd om de toegang tot het Parc de la Pépinière te openen.

Aan de andere kant heeft de Neptunusfontein een standbeeld van de drietand-zwaaiende god met uitzicht op kinderen die op dolfijnen rijden. De twee zijbeuken omlijsten twee andere fonteinen. In

de kleine fontein links zien we een kind huilen. Een reproductie door middel van gietvormen wordt tentoongesteld in het Museum van Franse Monumenten van het Palais de Chaillot.

De poorten en fonteinen van het plein werden geclassificeerd als een historisch monument op 12 juli 1886.

Fontaine de Bouchardon à Chaumont (Y1346)

De Bouchardonfontein van Chaumont leunt tegen de gevel van de kapel van Camille St-Saëns College. Deze fontein is geclassificeerd als een historisch monument. De Korinthische zuilen van roze marmer maakten deel uit van het altaarstuk van het klooster van de Ursulinen van Chaumont. Deze was gemaakt door Jean Baptiste Bouchardon, vader van Edmé Bouchardon.

De fontein is in gebruik genomen in 1840 en is genoemd naar de beeldhouwer Edmé Bouchardon, geboren in Chaumont in 1698.

De fontein is versierd met de bronzen kopie van een buste gemaakt door de heer Calla in 1836 naar een marmeren buste van de beeldhouwer Joseph Lescorne. Het bas-reliëf van de stèle stelt een waterdrager voor, liggend in het gras, haar kruik naast haar geplaatst.

Fontaine de Carpeaux à Paris (Y4012)

De fontein Quatre-Parties-du-Monde , of Observatoriumfontein , of Carpeaux-fontein , is een Parijs monument gesitueerd op Place Ernest-Denis , in de tuin van de Grands-Explorateurs Marco-Polo en Cavalier-de-la- Room aan de Avenue de l'Observatoire in de richting van de Luxemburgse tuin. Het wordt bij decreet van 28 april 1926 als historisch monument vermeld.

Deze fontein in brons werd gebouwd tussen 1867 en 1874. Het is ontworpen door Gabriel Davioud en is tot stand gekomen dankzij de medewerking van verschillende kunstenaars. Jean-Baptiste Carpeaux (Y1170)

creëerde de *Four Parts of the World*-groep die de wereld ondersteunt die is versierd met de tekens van de dierenriem.

Het gieten van deze groep wordt toevertrouwd aan gieterij Thiébaud Frères. Emmanuel Frémiet maakte de acht zeepaardjes en de vissen en schildpadden in het bassin.

Eugène Legrain maakte de wereldbol en de fries van de tekens van de dierenriem, Louis Villemillot maakte de fries en de guirlandes die de sokkel sieren.

Het algemene thema van de fontein houdt rechtstreeks verband met het nabijgelegen observatorium van Parijs.

Het meest opmerkelijke deel van de fontein wordt gevormd door de groep van vier vrouwen die de hemelbol ondersteunen, waarvan een reproductie te zien is in het Musée d'Orsay. Ze vertegenwoordigen *Afrika* (gesymboliseerd door een zwarte vrouw), *Amerika* (gesymboliseerd door een Indiaanse vrouw), *Azië* (gesymboliseerd door een Aziatische vrouw) en *Europa* (gesymboliseerd door een Europese vrouw).

Deze groep onderscheidt zich door de kwaliteit van de vertegenwoordiging van beweging, een van de kenmerken van het werk van Jean-Baptiste Carpeaux. De critici waren echter niet per se ontvankelijk voor deze voorstelling en de verstrengeling van de benen veroorzaakte ongenoegen bij de tijdgenoten.

Afrika draagt een gebroken ketting aan haar enkel, welke niet helemaal vrijblijvend is, aangezien Amerika er haar voet aan heeft. Het is een verwijzing naar de beweging om de slavernij af te schaffen, die destijds nog niet voltooid was in de wereld.

Fontaine de la Rotonde à Aix-en-Provence (YL621)

De Fontaine de la Rotonde is een fontein gelegen in het centrum van Aix-en-Provence, in het verlengde van de Cours Mirabeau. Ontworpen door de ingenieur van de Ponts et Chaussées Théophile de Tournadre, werd het ingehuldigd in 1860 en is een van de beroemdste monumenten van Aix-en-Provence. De stad Aix bouwde deze fontein om de komst van het langverwachte water uit het Zola-kanaal te vieren. Het bassin heeft een diameter van 32 meter en de fontein stijgt tot 12 meter hoog. De totale diameter van het monument is 41 meter.

De fontein is opgetrokken van koude steen uit de steengroeven van Saint-Antonin, Pourrières en Fuveau. Onderaan is een groot cirkelvormig bassin omgeven door sculpturen in de vorm van leeuwen. Een tweede, kleiner bak ligt hoger. Dit kleine bassin wordt bekroond door een sokkel versierd met cheeta's hoofden. Tot slot bekroont een set van drie beelden het geheel.

Fontaine de la Rue de Grenelle à Paris

De fontein van de Vier Jaargetijden is een monumentale fontein, met bassins (dat wil zeggen, het heeft slechts een of meer eenvoudige bassins), gelegen in het 7e arrondissement van Parijs, op de nummers 57 en 59 rue de Grenelle.

De fontein werd geclassificeerd op de lijst van historische monumenten in 1862. In 1928 werd de classificatie bevestigd.

De fontein werd gevoed door het water van Rungis, vervolgens in 1787 door de vuurpomp van Gros-Caillou, maar de stroming was te laag en aan het einde van de 19^e eeuw was het zonder water. Gerestaureerd door de stad Parijs, werd het opnieuw gevuld in 1978.

De fontein van de Vier Jaargetijden, zo genoemd vanwege de vier bas-reliëfs en vier beelden die de seizoenen vertegenwoordigen. (Y859/62) Getoond wordt de zegel le printemps (Y859)

De fontein is uniek in Parijs door de schaal, de decoratie en de architectuur. Het wordt gepresenteerd als een gevel van paleis in klassieke stijl van ongeveer tien meter hoog en dat zich ontwikkelt op bijna twintig meter langs de rue de Grenelle, met twee portalen aan weerszijden van een centrale sprong met Ionische zuilen en fronton.

Een belangrijke Latijnse inscriptie ter ere van Lodewijk XV overstijgt een beeldhouwde groep. De voorbijganger is in eerste instantie verbaasd en ziet niet direct de aard van de fontein van het monument. De vier bronzen [mascarons](#) (maskers), welke het hoofd van een zeemonster voorstellen, gesitueerd op de basis vijftig centimeter boven de grond, springen het eerst in het oog.

Fontaine des Dames à Besançon (Y3387)

De Fontaine des Dames is een openbare fontein in Besançon in het departement Doubs. De fontein bevindt zich op 10 rue Charles-Nodier in Besançon, op de hoek van de omringende muur van de

prefectuur. Het wordt zo genoemd omdat op deze plaats ooit het klooster van de Dames van de Onbevleete Ontvangenis was.

De fontein gebouwd in 1760 of 1785 werd ontworpen door Claude Joseph Alexandre Bertrand en beeldhouwd door Luc Breton. Het is versierd met een werk toegeschreven aan Claude Lullier.

De fontein is sinds 16 augustus 1921 geklasseerd als historisch monument.

De decoratie van de fontein, omgeven door concreties (bolvormige of ovale, geïsoleerde vorm uit formaties van afzettingsgesteente) geïnspireerd op die van de grot van Osselle, stelt twee met elkaar verstrengelde dolfinen voor die een schelp ondersteunen waarop een zeemeermin zit wiens water uit de borsten gutst. Dit bronzen beeld, toegeschreven aan Claude Lullier, is afkomstig uit een oude fontein van het Granvelle Palace, gebouwd tussen 1542 en 1546 in het midden van de binnenplaats.

Fontaine des Innocents à Paris (Y2008)

Het Cimetière des Innocents (Nederlands: *Begraafplaats van de Onschuldige Kinderen*) was een begraafplaats te Parijs die werd gesloten aan het eind van de 18e eeuw. In de middeleeuwen was het Cimetière des Innocents de enige grote begraafplaats in Parijs. Ze lag waar nu Les Halles zich bevinden ongeveer waar nu de Place Joachim-du-Bellay is.

Van het kerkhof is vandaag de dag weinig terug te vinden; enkel een plein verwijst nog naar deze plek. Op de Square des Innocents staat de *Fontaine des Innocents* (1549), een zorgvuldig gerestaureerde renaissancefontein. De fontein is een populair ontmoetingspunt voor jongeren en is een van de symbolen van Les Halles.

Fontaine des Quatre-Dauphins de Aix-en-Provence (Y3777)

Gebeeldhouwd in 1667 door Jean-Claude Rambot op de voormalige Place Mazarine, legde de fontein van de Vier Dolfijnen al snel zijn stijl op. Zozeer zelfs dat het zijn nieuwe naam gaf aan het plein, de straat die het doorkruist met behoud van die van Mazarine.

Beschermd als een historisch monument in 1905, bestaat het uit een cirkelvormig bassin gemaakt van koude steen van Sainte Baume, waarvan het centrum wordt ingenomen door een offset obelisk en ondersteund door vier dolfijnen. Hun staartvinnen zijn uitgehouwen in Calissanne steen.

Volgens de anekdote werd de top van de obelisk achtereenvolgens versierd met een gouden fleur-de-lys, een dennenappel, vervolgens een Maltezer kruis en opnieuw een dennenappel, gemaakt door de beeldhouwer Servian na de Tweede Wereldoorlog. Vernield in de jaren 80, werd het identiek vervangen.

In 2015 is de fontein van de Vier Dolfijnen gerestaureerd.

Fontaine du Parc floral de Paris (Y2009)

Het *Parc Floral* in het *Bois de Vincennes* bij Parijs werd in 1969 aangelegd als locatie van de 4e editie van de wereldduinbouwtentoonstelling. Het ligt op een steenworp afstand van het beroemde *Château de Vincennes*. (Y393)

In het park groot 31 ha vind je verschillende tuinen, waaronder een grote bloementuin, een botanische tuin en diverse binnentuinen. Ook vind je in het park verschillende kunstwerken van wereldberoemde kunstenaars, waaronder *Alexander Calder* en *Alicia Penalba*.

Het park kent echter een veel langere geschiedenis. Het wordt namelijk al eeuwenlang gebruikt als tuin en voor de jacht. In de 12e eeuw, ten tijde van de bouw van het *Château van Vincennes*, werd de tuin omgeven door een muur. Na de Franse Revolutie werd door *Napoleon Bonaparte* van het *Bois de Vincennes* één groot militair oefenterrein gemaakt. Onder *Napoleon III* kreeg het weer de functie van park, maar wel onder militair toezicht en met weinig inspirerende beplanting. Eigenlijk stonden er na al die oefeningen alleen nog wat eiken en dennebomen overeind. Pas eind jaren '60 van de vorige eeuw kreeg het, na eerst het terrein te zijn geweest van enkele grote, maar tijdelijke bloemenshows, zijn huidige en definitieve vorm.

Het park is gratis toegankelijk, maar in de zomermaanden moet op woensdag, zaterdag en zondag wel entree worden betaald. Dit geldt ook voor eventuele evenementen in of rond het park.

Fontaine Wallace à Paris (Y3442)

Fontaines Wallace, alom te zien in het Parijse landschap: de 4 donkergroene dames die om een straaltje, drinkbaar, water staan, dat er tussen 15 maart en 15 november uitloopt, de wintermaanden buiten functie vanwege het weer!

Place Emmanuel Levinas tussen rue de l'Estrapade en rue Blainville 5e arr. met uitzicht op het Panthéon.

Deze fontein dankt Parijs aan Sir Richard Wallace (1818-1890), een rijke Engelsman met een voorliefde voor Parijs waar hij een groot deel van zijn leven verbleef. De eerste werd in **1872** in gebruik genomen en nu functioneren er nog een stuk of 100 van dit model.

Bijna alle fontein zijn gemaakt van gietijzer en in groene kleur geschilderd. Er zijn echter vijf uitzonderingen:

- In blauwe kleur, Place Pierre-Riboulet, 13e arr.
- In gele kleur, esplanade Pierre-Vidal-Naquet, 13e arr.
- In rode kleur, avenue d'Ivry, 13e arr.
- In rode kleur, de ingang van het expositiecentrum Porte de Versailles.
- In roze kleur, rue Jean-Anouilh, 13e arr.

Index Fontaines

Fontaine d'Amboise à Clermont-Ferrand (YL561)

Fontaine d'Amphitrite à Nancy (Y3785)

Fontaine de Bouchardon à Chaumont (Y1346)

Fontaine de Carpeaux à Paris (Y4012)

Fontaine de la Rotonde à Aix-en-Provence (YL621)

Fontaine de la Rue de Grenelle à Paris

Fontaine de Neptune à Nancy (YL626) zie Fontaine d'Amphitrite (Y3785)

Fontaine des Dames à Besançon (Y3387)

Fontaine des Innocents à Paris (Y2008)

Fontaine des Quatre-Dauphins de Aix-en-Provence (Y3777)

Fontaine du Parc floral de Paris (Y2009)

Fontaine Wallace à Paris (Y3442)